

Byla svatba, byla
hlučná a veselá:
nevěsta v objetí
nového manžela.

Byla svatba, byla,
hudba pěkně hrála:
on ji k sobě vinul,
ona jen se smála.

Směj se, směj, nevěsto,
pěkně ti to sluší:
nebožtík pod zemí,
ten má hluché uši!

Objímej milého,
netřeba se bát:
rakev dosti těsná –
ten se neobrátil!
Líbej si je, líbej,
ty žádané líce:
komus namíchala,
neobživne vícel –

Běží časy, běží,
všecko s sebou mění:
co nebylo, přijde
co bývalo, není.

Běží časy, běží,
rok jako hodina:
jedno však nemizí:
pevně stojí vina.

Tři roky minuly,
co nebožtík leží;
na jeho pahorku
tráva roste svěží.

Na pahorku tráva,
u hlavy mu doubek,
na doubku sedává
běloučký holoubek.

Sedává, sedává,
přežalostně vrká:
každý, kdo uslyší,
srdce jemu puká.

Nepuká tak jiným
jako jedné ženě:
z hlavy si rve vlasy,
volá uděšeně:

„Nehoukej, nevolej,
nehuč mi tak v uši:
tvá píseň ukrutná
probodá mi duši!

Nehoukej, nežaluj,
hlava se mi točí;
aneb mi zahoukej,
a se mi rozskočil!“ –

Teče voda, teče,
vlna vlnu stíhá
a mezi vlnami
bílý šat se míhá.

Tu vyplývá noha,
tam zas ruka bledá:
žena nešťastnice
hrobu sobě hledá!

Vytáhli ji na břeh,
zahrabali skrytě,
kde cesty pěšiny
křížují se v žitě.

Nižádného hrobu
jí býti nemělo:
jen kámen veliký
tlačí její tělo.

Však nelze kamenu
tak těžko ležeti,
jako jí na jménu
spočívá prokletí!

Emil Drápela působí jednačtyřicet let ve Filharmonii Brno na postu prvního klarinetisty, z toho sedmáct let ve funkci vedoucího skupiny. Absolvent brněnské konzervatoře a JAMU kombinuje profesi prvního hráče s činností sólisty a hrou v několika komorních souborech. Pro Český rozhlas nahrál kolem dvou set padesáti skladeb klarinetového repertoáru, spolu s desítkami dalších na CD. Premiéroval a nahrál rovněž řadu skladeb soudobých autorů, českých i zahraničních, z nichž mnohé mu byly dedikovány. Na stránkách radioservis.cz lze stahovat Drápelovy nahrávky dvaceti klasických a romantických koncertů pro klarinet, vesměs vlastních spartací. Je autorem knihy fejetonů *Jak se žije v orchestru – nevážně fejetony o vážné hudbě*.

Adam Sedlický patří k nejmladší generaci slovenských dirigentů. Je absolventem klavírní hry na konzervatoři v Žilině, orchestrálního dirigování ve třídě Jaroslava Kyzlinka na VŠMU v Bratislavě a semestrálního studia na Hudební akademii v Krakově. V současné době působí jako dirigent Symfonického orchestru Slovenského rozhlasu, od roku 2017 je také ve stálém dirigentském angažmá v souboru opery Národního divadla moravskoslezského. Spolupracuje s brněnskou a zlínskou filharmonií a se Slovenským filharmonickým sborem. Vedle orchestrálního angažmá se věnuje i sbormistrovství. Od roku 2015 je dirigentem a uměleckým vedoucím Akademického pěveckého sboru Vysoké školy báňské v Ostravě.

Zveme vás na Rodinné abonmá v nadcházející 68. sezoně:

11. 11. 2023 **HUDBA A VĚDA**
moderátoři Kristýna Dráčilová a Magdalena Dostálová
dirigent Pavel Šnajdr

16. 12. 2023 **HUDBA A HUDEBNICE**
moderátorky Kristýna Dráčilová a Michaela Gerichová
Kantiléna, dirigentka Alena Hron

2. 3. 2024 **HUDBA A JUBILEUM**
moderátoři Kristýna Dráčilová a Vítězslav Mikeš
dirigent Robert Kružík

13. 4. 2024 **HUDBA A LIDSKÝ HLAS**
moderátoři Kristýna Dráčilová a Josef Škarka
Kantiléna, dirigent Michal Jančík

18. 5. 2024 **HUDBA A POHYB**
moderátoři Kristýna Dráčilová a Magdalena Dostálová
dirigent Patrik Červák

Statutární město Brno finančně podporuje Filharmonii Brno.
Vybrané koncerty se konají za finanční podpory Jihomoravského kraje a Ministerstva kultury ČR.

67.
koncertní
sezona
2022
2023

BESEDNÍ DŮM 150:
Zase doma v Brně
Rodinné abonmá
5. abonentní koncert
Besední dům
13|5|2023

LEOŠ JANÁČEK

Žárlivost, Úvod k *Její pastorkyni* pro orchestr (úryvek)

ANTONÍN DVOŘÁK

Holoubek, symfonická báseň (úryvek)

ANTONÍN DVOŘÁK

Symfonie č. 9 e moll „Z Nového světa“

1. věta (úryvek)

JOHANN STRAUSS mladší

Brünner-Nationalgarde-Marsch

(Pochod brněnské národní gardy) op. 58

BOHUSLAV MARTINŮ

Serenáda č. 3 pro hoboj, klarinet, 4 housle a violoncello (úryvek)

SERGEJ PROKOFJEV

Romeo a Julie, suita č. 2

1. Montekové a Kapuleti

LEOPOLD KOŽELUH

Koncert pro klarinet č. 3

3. věta

VÍTĚZSLAVA KAPRÁLOVÁ

Suita rustica op. 19

1. Allegro rustico

BEDŘICH SMETANA

Proč bychom se netěšili z *Prodané nevěsty*

moderátoři **Kristýna Drážilová** a **Vítězslav Mikeš**

Emil Drápela klarinet

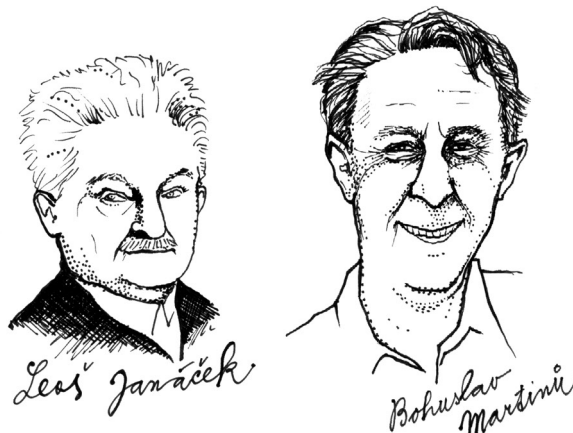
režie **Rudolf Chudoba**

Filharmonie Brno

dirigent **Adam Sedlický**

ilustrace **Miroslava Provazníková**

Besední
150
dům

Naše celosvětové turné je u konce a my se vracíme zase na začátek. Ocitli jsme se společně „Zase doma v Brně“, a to navíc v době, kdy Besední dům slaví své jubilejní 150. narozeniny. Za celou tu dobu zde byla doma brněnská česká kultura a posledních 67 let je tu doma i orchestr Filharmonie Brno. Velmi mě těší, že jsme si zde během této koncertní sezony vytvořili takové malé doma i my všichni společně. Doma je totiž tam, kde se člověk cítí bezpečně, je obklopený svými blízkými a rád se tam vrací. Dovolte mi vám poděkovat za skvělou atmosféru, kterou jste nám na rodinných koncertech pomohli vytvořit.

Do svých cestovních deníčků si dnes nepřidáte jen dva podpisy, ale ulovit si jich můžete mnohem více. Po koncertě si totiž můžete ve foyer nechat na společnou fotografii podepsat členy orchestru.

Závěrem na vás mám poslední prosbu. Já, mí hosté, sbor Kantiléna a Filharmonie Brno jsme vás letos vzali na hudební projížďku kolem světa. Na oplátku byste nám mohli poslat pozdrav z prázdnin k nám do Besedního domu. Předepsaná pohlednice je součástí našeho programu, stačí jen, když na ni domalujete obrázek místa, které jste navštívili. Všechna psaníčka mi udělají velkou radost a když napíšete zpáteční adresu, tak vám odpovíme 😊.

Přeji vám krásné prázdniny a budu se na vás těšit v příští koncertní sezoně!

Vaše **Kristýna**

KAREL JAROMÍR ERBEN

Holoubek (ze sbírky *Kytice*)

Okolo hřbitova
cesta úvozová;
šla tudy, plakala
mladá, hezká vdova.

Neplač, nenaříkej,
vdovo, pěkná růže,
a když muž ti umřel,
vezmi mne za muže.“ -

Plakala, želela
po svého manžela:
neb tudy naposled
jej doprovázela. -

Jeden den plakala,
druhý ticho minul,
třetího žel její
pomalu zahynul.

Od bílého dvora
po zelené louce
jede pěkný panic,
péro na klobouce.

V témž dni umřelého
ve zmysli vypustila:
než měsíc uplynul,
k svatbě šaty šila.

„Neplač, nenaříkej,
mladá, hezká vdovo,
škoda by tvých očí,
slyš rozumné slovo.

Okolo hřbitova
veselejší cesta:
jedou tudy, jedou
ženich a nevěsta.